

wtorek, 27.02.2024

Dwie drogi [Mt 23, 1-12]

Jezus przemówił do tłumów i do swych uczniów tymi słowami: «Na katedrze Mojżesza zasiedli uczeni w Piśmie i faryzeusze. Czyżcie więc i zachowujcie wszystko, co wam polecę, lecz uczynków ich nie naładujcie. Mówię bowiem, ale sami nie czynię. Wiż ciżary wielkie i nie do uniesienia i kładę je ludziom na ramiona, lecz sami palcem ruszyć ich nie chcę. Wszystkie swe uczynki spełniaj w tym celu, żeby się ludziom pokazać. Rozszerzaj swoje filakterie i wydętaj frędzle u paszczów. Lubię zaszczytne miejsca na ucztach i pierwsze krzesła w synagogach. Chcę, by ich pozdrawiano na rynkach i żeby ludzie nazywali ich Rabbi. A wy nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy jesteście braćmi. Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie. Nie chcecie również, żeby was nazywano mistrzami, bo jeden jest tylko wasz Mistrz, Chrystus. Największy z was niech będzie waszym sługą. Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony».

>P<

W tym fragmencie Ewangelii, możemy zauważyć swego rodzaju dwa podejścia, zachowania, zasady funkcjonowania ludzi. Pierwsza z dróg reprezentowana jest przez faryzeuszów. Przedstawione zostało ich zachowanie. Są egoistami, mówią a nie czynią, nakładają wielkie ciężary na ludzi a sami nie chcą ich ruszyć, robią coś pod publiczność, zachowują się nienaturalnie, zajmują pierwsze miejsca, podkreślają swoje tytuły. Natomiast drugą drogę proponuje sam Jezus. Wspomina o pokorze, skromności, służbie, oddaniu jeden dla drugiego, przyjęciu Boga jako wartości najwyższej. Takiej właśnie postawy nieustannie chcemy uczyć się od Jezusa. To właśnie On zwraca nam uwagę na to, byśmy brali Jego słowa i przykład za wzór naszego ludzkiego postępowania. Pragnie, abyśmy w pierwszej kolejności zajmowali się sobą i własnym życiem. Jezus pragnie ukazywać nam sposób w jaki można uwalniać się od postawy faryzeuszów. Na czym on polega? Na zaufaniu Bogu Ojcu i Jego Synowi - Jezusowi. Jeśli ich będę wybierał i stawiał na piedestale, wtedy okaże się, że wszystko inne przestaje mieć znaczenie. Faryzeusze doskonale wiedzieli, co i jak należy czynić. Zнали zasady i sposób postępowania, ale jakże często zamiast przykładać miarę do siebie, to przykładali ją do innych i innych rozliczali. Czerpmy z przykładu, który pozostawił nam Zbawiciel.

fot. pixabay

Jeśli podoba Ci się to, co tutaj znajdujesz możesz zaprosić twórcę na wirtualną kawę :) Wystarczy kliknąć w link: buycoffee.to/mocwslabosci Dziękuję za okazane wsparcie! Zapraszam też na mojego TikToka z cytataми z Pisma Świętego :)